

Štvrtá nedeľa adventná 2020 – Záv. Poruba – Jonáš 1, 1-3

“Slovo Hospodinovo zaznelo Jonášovi...takto: Vstaň, chod' do veľkého mesta Ninive a káž proti nemu, lebo ich nešťachetnosť vystúpila pred oči moje. Nato Jonáš vstal, aby ušiel pred Hospodina...”

Tak ako predchádzajúce nedeľa adventu nás vyzývali k pokore a pokániu, nie je to inak ani dnes, keď advent vrcholí. Pán Boh rozličným spôsobom oznamoval svojmu ľudu svoj advent, svoj príchod. Boží ľud sa má naň vždy pripravovať, lebo nevie dňa ani hodiny. Aj teraz sa už naladujeme k Vianociam, k milej udalosti príchodu Božieho Syna na svet. Nijako nepodceňujeme prípravy, ktoré ľudia pred Vianocami robia. Ale ak ľudia len to robia, v Božích očiach je to veľmi málo a vôbec to neprispieva k podstatnej zmene nášho života a života sveta. Čo je z pekne poriadeneho a usporiadaného príbytku počas vianočných sviatkov, bohato naloženého vianočného stola, z darčiekov, ak sú srdcia v dome nespokojné, boľavé, alebo krvácajúce? V koľkých je namiesto vianočného svetla tma nepokoja, nesplnených želaní, ktoré človeka robia nešťastným? Ako smutno o tom hovoria aj slová básnika Janka Jesenského: „Keby láska – koľko rokov tomu čo sa narodila/ dary svoje položila, ale nikdy neľúbila.../ na laviciach svietia sviece, žltý plameň na oltári,/ ale iskierečka lásky v ľudských srdciach nezažiari.../ farár káže o nej, všetko s'aby uvarené mlčí/ ale ľudské srdce bije a v tom srdci plno žľči.“ V tom je tragédia týchto z roka na rok sa opakujúcich sviatkov Božej lásky a milosti, tragédia, ktorá v živote mnohých kalí tú opravdivú vianočnú radosť a prekáža prísť Božiemu pokoji. A tohto roku akoby sa to ešte navyše navršilo a to nie len pandémiou.

A predsa. I napriek tejto smutnej skutočnosti Pán Boh nám doprial dožiť sa týchto dní. Nie je to samozrejmé. Koľkí sa toho času nedožili. Nie je samozrejme že žijeme. Drahým je nám čas Božej milosti, každá adventná doba. Je dôležité, aby sme poslúchli výzvu k prebudeniu: „Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný, ajhľa, teraz je deň spasenia“, hovorí apoštol Pavel kresťanom v Korinte. Pred svätou Božou vôľou nik neutečie. Kedykoľvek by to človek chcel urobiť, robil by to na škodu sebe, ale svojim blízkym. O tom nám hovorí aj proroctvo Jonášovo. Pán Boh hľadá človeka, oslovuje ho. V dobách veľkého poblúdenia oslovuje prorokov a vysielá ich zvestovať Jeho slovo ľuďom. Jeho veľká láska k človeku, trpezlivosť a milosrdenstvo dokazuje sa aj v proroctve Jonášovom. Obyvatelia asýrskeho mesta Ninive boli pohania, uctievali bohyňu Ištar. Mesto Ninive nazývali aj vražedným mestom. Život ľudí v tomto meste bol všetkého zla schopný. Avšak Božej láske ani títo ľudia neboli ľahostajní. Povoláva proroka Jonáša, aby slovom Božím priviedol tento ľud k pokániu, spamätaniu, k novému životu.

A tento obraz sa prihovára aj nám. Pán Boh vidí aj dnešný stav človeka a ľudstva. Cíti s každým človekom a koná pre jeho nápravu a záchranu. Už bezmála 2000 rokov chce priviesť k spamätaniu sa a k novému životu svet cez

svojho Syna Ježiša Krista. Posiela aj dnes svojich služobníkov nie s ľudskou múdrosťou, ale so svojim svätým slovom, volá k pokániu. I v tejto dobe Božej milosti sa nám treba zamyslieť a položiť si otázky. Je v poriadku moje srdce? Moja domácnosť? Môj náboženský život? Neblúdím ďaleko od Boha a Jeho vôle? Poslúcham a riadim sa Jeho vôľou? Prorok Jonáš nech nám je všetkým výstrahou. Boh ho povolal za proroka, určil mu úlohu. Jonáš však neposlúchol Boha, šiel úplne opačne ako mu Boh kázal. – Či nie je obrazom nejedného človeka aj dnes, aj našim obrazom? Koľkokrát aj nás oslovilo Božie slovo a či nejdeme aj my opačnou cestou ako Jonáš?

Božie slovo nielen prorokovi Jonášovi, ale aj nám určuje rozličné povinnosti, ktoré máme plniť. Či ich vždy plníme? Veru mnohí idú celkom opačnou cestou, ako to Pán Boh prikazuje. Inou cestou ide nevďačné dieťa, nestarostlivý rodič, ľahostajný člen cirkevného zboru. Koľkí utekajú od tváre Hospodinovej, do sveta hriechu, do tmy mnohých nepríjemností. Pamätajme však, že ako Jonáša, i nás si nájde. Bude však aj k nám milostivý, ako milostivý bol k Jonášovi? Advent nás volá a my odpovedajme s nábožným pevcem: vojdi Kráľu požehnaný, vojdi Boh náš a náš Pán

Modlime sa slovami 139. Žalmu: Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha? Pred Tvojou tvárou kam utečiem? Keby som vstúpil na nebesá, tam si Ty; a keby som si ustlal v záhrobí, aj tam si Ty. Keby som si vzal krídla rannej zory a býval pri najvzdialenejšom mori, aj tam by ma odprevadila Tvoja ruka a Tvoja pravica by ma uchopila. Keby som povedal: Nech ma aspoň tma pritlačí a nech je noc svetlom vôkol mňa, ani tma nie je dost' tmavá pred Tebou, noc svieti ako deň, tma je ako svetlo. Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce; skúmaj ma a poznaj moje myšlienky! Vid', či som na ceste do trápenia, a ved' ma cestou večnosti. Amen